

Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina ([pl](#)) is onlangs gewijzigd.

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

De volgende vertalingen zijn al beschikbaar

Swipe to change

Pools

Erfenissen

Polen

Dit informatieblad is opgesteld in samenwerking met de [Raad van notarissen van de Europese Unie \(CNUE\)](#).

1 Hoe wordt de uiterste wilsbeschikking (testament, gemeenschappelijk testament, erfovereenkomst) opgesteld?

Volgens Pools recht kan een uiterste wilsbeschikking alleen in de vorm van een testament worden opgemaakt. Gemeenschappelijke testamenten zijn echter verboden. De volgende vormen van testament worden erkend:

een holografisch testament, dat door de erflater geheel met de hand is geschreven, gedateerd en ondertekend;

een notarieel testament, dat door een notaris is opgemaakt in de vorm van een notariële akte;

een testament dat mondeling wordt voorgedragen in aanwezigheid van twee getuigen en ten overstaan van een burgemeester (die in landelijke gemeenten, stedelijk-landelijke gemeenten en grotere steden wordt aangeduid als respectievelijk *wójt*, *burmistrz* en *prezydent miasta*);

een testament dat mondeling wordt voorgedragen in aanwezigheid van drie getuigen (alleen mogelijk voor personen die op zeer korte termijn dreigen te overlijden en voor wie het onmogelijk of erg moeilijk is om een testament in de bovenbeschreven vormen te maken).

Wat erfovereenkomsten betreft, worden alleen overeenkomsten inzake verwerping van een nalatenschap erkend. Een dergelijke overeenkomst kan worden afgesloten door de toekomstige erflater en de wettelijke erfgenaam, maar is alleen rechtsgeldig als ze in een notariële akte is vastgelegd.

2 Moet de wilsbeschikking worden geregistreerd en, zo ja, hoe?

Een testament hoeft niet te worden geregistreerd om rechtsgeldig te zijn. Testamenten die zijn opgemaakt in de vorm van een notariële akte of in bewaring zijn gegeven bij een notaris, kunnen worden geregistreerd bij de nationale raad voor notarissen (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Gelden er beperkingen voor de bevoegdheid om bij uiterste wil te beschikken (bv. een wettelijk erfdeel)?

De vrijheid om een erfgenaam of erfgenamen aan te wijzen, wordt door de wet op geen enkele wijze beperkt. Ook het recht van de nauwste verwanten en de echtgenoot op een legitieme portie stelt in beginsel geen beperking aan de vrijheid van de erflater om over zijn vermogen te beschikken, maar beschermt de belangen van die erfgenamen, die recht hebben op een bepaalde som geld.

4 Wie erft er en hoeveel, wanneer er geen uiterste wilsbeschikking is?

Wanneer er geen testament is, geldt het onderstaande.

Als de overledene ongehuwd en kinderloos was, erven zijn ouders. Als een van de ouders op het tijdstip van het overlijden van de nalatenschap is overleden, wordt het deel van die ouder gelijkelijk verdeeld tussen de broers en zussen van de erflater. Als een van de broers of zussen van de erflater vóór het overlijden van de nalatenschap is overleden en nakomelingen nalaat, wordt zijn/haar deel gelijkelijk verdeeld tussen zijn/haar nakomelingen. Als de erflater geen broers en zussen of nakomelingen van broers en zussen nalaat, erven de grootouders van de erflater voor gelijke delen. Als een van de grootouders op het tijdstip van het overlijden van de nalatenschap is overleden, wordt het deel van die grootouder verdeeld tussen zijn nakomelingen. Als een vooroverleden grootouder geen nakomelingen nalaat, wordt zijn deel in gelijke delen verdeeld tussen de andere grootouders. Als er geen verwanten zijn die een wettelijk erfrecht hebben, vervalt de nalatenschap aan de gemeente waar de erflater zijn laatste woonplaats had. Als niet kan worden vastgesteld waar de erflater zijn laatste woonplaats in Polen had of wanneer de erflater in het buitenland woonde, vervalt de nalatenschap aan de staat.

Als de overledene ongehuwd was maar wel kinderen nalaat, erven alleen de kinderen.

Als de overledene een echtgenoot nalaat en geen kinderen, ouders, broers en zussen of nakomelingen van broers en zussen, dan is de echtgenoot de enige erfgenaam.

Als de overledene een echtgenoot en kinderen nalaat, wordt de nalatenschap gelijkelijk tussen hen verdeeld. Het deel van de echtgenoot kan echter niet minder zijn dan een kwart van de nalatenschap. Als de echtgenoten in gemeenschap van goederen waren getrouwd, komt de helft van het gemeenschappelijke vermogen dat op het tijdstip van de ontbinding tot de huwelijksgemeenschap behoorde, aan de langstlevende echtgenoot toe, terwijl de andere helft in de nalatenschap valt.

5 Welke autoriteiten zijn bevoegd:

5.1 op het gebied van erfopvolging?

De aanvrager dient zich te wenden tot een notaris of de rechter van de laatste woonplaats van de erflater.

5.2 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van de nalatenschap te ontvangen?

Verklaringen houdende verwerping of aanvaarding van een nalatenschap moeten worden gedaan ten overstaan van de rechter van de woon- of verblijfplaats van de persoon die de verklaring doet of ten overstaan van een notaris. Personen die in het buitenland wonen, kunnen een dergelijke verklaring bij het Poolse consulaat afleggen.

De autoriteiten die in het antwoord op de vorige vraag werden vermeld.

5.3 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van een legaat te ontvangen?

5.4 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van een wettelijk erfdeel te ontvangen?

De Poolse wet bevat geen voorbeholden. Wel is het zo dat uitkering van de legitieme portie (d.w.z. een passende som geld) kan worden gevorderd. Er kunnen geen verklaringen van verwerping of aanvaarding van een legitieme portie worden ingediend.

6 Korte beschrijving van de procedure voor de behandeling van een erfopvolging uit hoofde van het nationale recht, waaronder de vereffening van de nalatenschap en de verdeling van de goederen (geef ook aan of de erfopvolgingsprocedure ambtshalve wordt ingeleid door een gerecht of een andere bevoegde autoriteit).

Een persoon die bewijs wil hebben van zijn hoedanigheid van erfgenaam moet ofwel bij de rechter om een verklaring van erfrecht verzoeken of bij een notaris een akte van erfrecht doen opmaken. Als er meerdere erfgenamen zijn, kan de nalatenschap worden verdeeld via een gerechtelijke procedure tot vereffening-verdeling van de nalatenschap, op basis van een daartoe strekkend verzoek van de erfgenamen, of bij notariële akte.

7 Hoe en wanneer wordt iemand erfgenaam of legataris?

Een persoon wordt erfgenaam of legataris bij het overlijden van de nalatenschap (de nalatenschap/het legaat kan echter worden verworpen).

8 Zijn de erfgenamen aansprakelijk voor de schulden van de erflater en, zo ja, onder welke voorwaarden?

De erfgenaam is in beginsel onbeperkt aansprakelijk voor de schulden van de overledene. Die aansprakelijkheid kan echter worden beperkt door de nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving te aanvaarden. De erfgenaam moet dan binnen zes maanden nadat hij kennis heeft genomen van het feit dat hij erfgenaam is, ten overstaan van een notaris of de bevoegde rechter een daartoe strekkende verklaring afleggen. Wanneer er meerdere erfgenamen zijn, zijn deze gezamenlijk aansprakelijk voor de schulden van de overledene.

9 Welke documenten en/of informatie zijn normaliter vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Voor de kadastrale registratie van onroerende zaken die deel uitmaken van de nalatenschap moet de erfgenaam in de regel schriftelijk bewijs van zijn hoedanigheid van erfgenaam overleggen, d.w.z. een gerechtelijke verklaring of notariële akte van erfrecht.

9.1 Is de benoeming van een beheerder verplicht of op verzoek verplicht? Indien dat verplicht is of verplicht is op verzoek, welke maatregelen moeten er dan worden genomen?

Een beheerder kan ambtshalve of op verzoek worden aangesteld wanneer, om wat voor reden dan ook, het risico bestaat dat de nalatenschap niet volgens de wensen van de overledene wordt verdeeld. Belanghebbenden kunnen daartoe een verzoekschrift indienen bij de bevoegde rechter, dat vergezeld moet gaan van bewijs van hun hoedanigheid van erfgenaam, legataris of legitimaris. Andere personen die om aanstelling van een beheerder kunnen verzoeken, zijn de executeur van het testament, mede-eigenaren van onroerende zaken van de nalatenschap, personen die gezamenlijk aanspraak maken op bepaalde rechten die tot de nalatenschap behoren, personen die een schriftelijk bewijs van hun vordering op de erflater hebben en de belastingdienst.

9.2 Wie is er gerechtigd de uiterste wilsbeschikking van de erflater uit te voeren en/of de nalatenschap te beheren?

De erflater kan in zijn testament een executeur aanwijzen, die de nalatenschap beheert na het overlijden.

9.3 Over welke bevoegdheden beschikt een beheerder?

De executeur beheert de nalatenschap, betaalt de schulden die tot de nalatenschap behoren en voert de instructies van de erflater uit, zoals het uitkeren en afgeven van legaten. Vervolgens, maar in ieder geval onmiddellijk nadat de nalatenschap is vereffend, wordt de nalatenschap overeenkomstig de testamentaire beschikkingen en de wet onder de erfgenamen verdeeld.

De executeur kan in rechte optreden en aangesproken worden in verband met zaken die voortvloeien uit het beheer van de nalatenschap, een georganiseerd deel daarvan of een duidelijk omschreven goed. Hij kan ook rechtvaardigingen instellen in verband met rechten die tot de nalatenschap behoren en worden aangesproken voor tot de nalatenschap behorende schulden.

De executeur geeft ook de legaten af aan de personen waaraan een legaat is vermaakt.

10 Welke documenten worden krachtens het nationale recht gewoonlijk gebruikt tijdens of aan het einde van een erfopvolgingsprocedure ter staving van de rechtspositie en de rechten van de rechthebbenden? Hebben zij een specifieke bewijskracht?

De wettelijke erfgenaam moet afschriften van documenten van de burgerlijke stand overleggen waaruit zijn verwantschap met de overledene blijkt (bijv. geboorte- of huwelijksakte). Een erfgenaam of legataris moet als bewijs van zijn hoedanigheid van erfgenaam/legataris een testament overleggen.

Laatste update: 20/05/2019

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Sommige pagina's van deze website worden aangeleverd door de EU-landen. Momenteel doen zij het nodige om die pagina's aan te passen aan de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie. Mocht bepaalde informatie nog niet het vertrek van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie weerspiegelen, dan is dit onbedoeld en zal dit worden gecorrigeerd.